

DOSAR NR. 14700/3/2008

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A IV A CIVILA
IN CHEIERE

ŞEDINŢA PUBLICĂ DE LA 23.02.2010

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREŞEDINTE – RODICA NIĆULAE
GREFIER – CAMELIA PĂUNEATĂ

Din partea Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul Bucureşti a participat procuror Răzvan Udangiu.

Pe rol fiind soluţionarea cererii formulată de reclamantul V. A. [REDACTED] în contradictoriu cu pârâtul S. R. [REDACTED] prin M. F. [REDACTED] P. [REDACTED] având ca obiect – reparare prejudicii erori judiciare.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică se prezintă reclamantul, prin apărător cu împuternicire avocaţială la dosar, lipsind pârâtul.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, după care;

Tribunalul constată că s-a comunicat la dosar un răspuns în sensul că fişa medicală a reclamantului nu figurează în custodia cabinetului medical.

Apărătorul reclamantului arată că reclamantul renunţă la cheltuielile medicale solicitate, astfel că nu se mai impune revenirea cu adresă către Inspectoratul General de Poliţie-Arestul din Cadrul Direcţiei Cercetări Penale. Menţionează că reclamantul nu mai are alte probe de solicitat, cauza fiind în stare de judecată. Arată că a depus la dosar un act medical eliberat imediat după punerea în libertate a reclamantului.

Reprezentantul Ministerului Public arată că reclamantul a fost de acord cu acest probatoriu, că a fost prezent şi şi-a însuşit cererea formulată de reprezentantul Ministerului Public. Menţionează că reclamantul trebuie să-şi dovedească pretenţiile formulate.

Tribunalul ia act că se prezintă reclamantul V. A. [REDACTED].

Apărătorul reclamantului arată că reclamantul nu insistă în probatoriul pe cheltuielile medicale efectuate pentru tratarea afecţiunilor invocate.

Tribunalul procedează la legitimarea reclamantului V. A. [REDACTED], acesta prezentând carte de rezidenţă, seria [REDACTED] nr. [REDACTED], [REDACTED].

Interpelat fiind, reclamantul, personal, arată că este de acord cu renunţarea la contravaloarea cheltuielile medicale solicitate în valoare de 1000 Euro, sumă detaliată la filele 83-84 din dosar.

Tribunalul, faţă de precizarea reclamantului, apreciază că nu se mai impune revenirea cu adresă către Inspectoratul General de Poliţie-Arestul din Cadrul Direcţiei Cercetări Penale.

Apărătorul reclamantului și reprezentantul Ministerului Public, având pe rând cuvântul, arată că nu au alte cereri de formulat.

Nemaifiind cereri prealabile de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Apărătorul reclamantului solicită amânarea pronunțării pentru a depune concluzii scrise. Solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și precizată. Menționează că reclamantul a fost privat de libertate în cursul unui proces penal. Mai arată că martorii audiați au arătat că reclamantul locuia în mod legal pe teritoriul României înainte de arestare, că acesta avea o afacere înfloritoare, fiind și [REDACTED]. Precizează că din dosar rezultă modalitatea în care s-a petrecut arestarea reclamantului, reclamantul fiind arestat în seara în barul de care se ocupa, fiind arestat în prezența prietenilor, a clienților, fiind încătușat în prezența tuturor, astfel că a suferit o traumă.

Arată că pe tot parcursul procesului penal reclamantul a invocat nevinovăția. Mai arată că reclamantului i s-au respins probe în cadrul procesului penal, acesta fiind achitat de ICCJ. Solicită să fie avute în vedere consecințele fizice și psihice suferite de reclamant. Menționează că martorii au arătat că reclamantul s-a îmbolnăvit de stomac, că a slăbit foarte mult. Mai arată că [REDACTED] reclamantului a încercat să-l ajute, că a formulat memorii. Solicită admiterea cererii. Fără cheltuieli de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public arată că față de faptul că reclamantul a fost achitat definitiv, nu se opune admiterii acțiunii. Cu privire la cuantumul pretențiilor solicitate, solicită să fie avută în vedere practica CEDO.

Tribunalul reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, urmează a amâna pronunțarea, motiv pentru care,

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de **02.03.2010**.

Pronunțată în ședință publică, azi, 23.02.2010.

PREȘEDINTE

R. Niculae

GREFIER

C.Păuneată

ÎNCHEIERE
SEDINȚA PUBLICĂ DE LA 02.03.2010
TRIBUNALUL

În aceeași compunere și pentru aceleași considerente,

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de **09.03.2010.**
Pronunțată în ședință publică, azi, 02.03.2010.

PREȘEDINTE
R. Niculae

GREFIER
C.Păuneată

ÎNCHEIERE
SEDINȚA PUBLICĂ DE LA 09.03.2010
TRIBUNALUL

În aceeași compunere și pentru aceleași considerente,

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de **16.03.2010.**
Pronunțată în ședință publică, azi, 09.03.2010.

PREȘEDINTE
R. Niculae

GREFIER
C.Păuneată

R O M A N I A
TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A IV-A CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ NR. 358
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 16.03.2010
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE - RODICA NICULAE
GREFIER - CAMELIA PĂUNEATĂ

Din partea Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul București a participat procuror Răzvan Udangiu.

Pe rol fiind pronunțarea asupra cererii formulată de reclamantul V.A. în contradictoriu cu pârâtul S.R. prin M.F.P., având ca obiect – reparare prejudicii erori judiciare.

Dezbaterile în fond și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința publică din data de 23.02.2010, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la 02.03.2010, 09.03.2010 și respectiv 16.03.2010, când a pronunțat următoarea hotărâre:

TRIBUNALUL

Deliberând, asupra cauzei civile de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalul București Secția a IV-a Civilă la data de 17.04.2008, sub nr. 14700/3/2008, reclamantul V.A. a chemat în judecată pe pârâtul S.R. prin M.F.P., solicitând instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună obligarea pârâtului la plata sumei de 500.000 Euro, în echivalent în lei la data plății, reprezentând daune interese, materiale și morale, ca urmare a privării de libertate în mod nelegal.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că a fost reținut la data de 07.11.2003 și arestat preventiv la 08.11.2003 de Tribunalul București, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 9 din Legea nr. 143/2002. A mai arătat reclamantul că a fost trimis în judecată în stare de arest preventiv pentru săvârșirea infracțiunii menționate, împreună cu alți 3 inculpați, prin rechizitoriul nr. 300/P/2003 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în actul de sesizare reținându-se că, la data de 03.11.2003, aflându-se în barul, acesta a înmânat unui colaborator al organelor de poliție un recipient care, după cum s-a constatat ulterior, conținea folosit la fabricarea drogurilor.

Reclamantul a mai precizat că arestarea și trimiterea sa în judecată, precum și menținerea arestării preventive reprezintă o gravă eroare judiciară, având în vedere că prin sentința penală nr. 575/28.04.2005 a Tribunalului București Secția I Penală, pronunțată în dosarul nr. 6356/2003, acesta a fost achitat în baza art. 11 pct. 2 lit. a C.pr.pen. raportat la art. 10 lit. d C.pr.pen., iar ulterior, prin decizia penală nr. 5826/12.10.2006 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1506/1/2006, reclamantul a fost achitat definitiv, după ce în apel fusese condamnat de către Curtea de Apel București.

A mai arătat reclamantul că, prin privarea sa de libertate în perioada în care a fost arestat preventiv, i s-a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale, iar durerile psihice și suferințele fizice provocate de această măsură trebuie reparate prin acordarea unor despăgubiri, ținându-se seama totodată că s-a adus o gravă atingere prestigiului profesional al reclamantului, măsura arestării și cea a trimiterii în judecată făcând obiectul comentariilor din presă, iar starea de sănătate a reclamantului a fost afectată ca urmare a stresului și condițiilor din perioada de detenție, fiind de asemenea influențată negativ viața socială a familiei reclamantului.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 504 și urm. C.pr.pen.

Pârâțul a depus întâmpinare, prin care a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, iar pe fond a apreciat că se impune precizarea cererii de chemare în judecată, în sensul defalcării daunelor materiale de cele morale.

În susținerea excepției inadmisibilității, pârâțul a arătat că în cauză nu este îndeplinită condiția existenței unei hotărâri definitive de condamnare, reclamantul fiind achitat în primă instanță, soluție menținută ulterior, astfel că nu se poate vorbi de o eroare judiciară, în sensul dispozițiilor art. 504 alin. 1 C.pr.pen, reclamantul nefiind niciodată condamnat.

De asemenea, pârâțul a apreciat că nu sunt incidente nici prevederile art. 504 alin. 2 C.pr.pen., întrucât în situația în care o persoană este acuzată de săvârșirea unei infracțiuni, organele abilitate efectuează o cercetare penală, în cadrul căreia se pot lua măsuri preventive, inclusiv arestarea preventivă și reținerea, iar faptul că ulterior s-a dispus punerea în libertate a inculpatului nu determină caracterul ilegal al arestării preventive.

La data de 03.07.2009, reclamantul a depus la dosar o cerere precizatoare (filele ...), prin care a învederat că solicită obligarea pârâțului la plata sumei de 30.000 Euro, în echivalent în lei la data plății, reprezentând daune materiale, sumă compusă din: 7.500 Euro - lipsa veniturilor din activitatea desfășurată ca ... la societatea comercială, 10.000 Euro - diminuarea veniturilor reclamantului după punerea în libertate datorită afectării numelui comercial și clientelei, 10.000 Euro - contravaloarea cheltuielilor efectuate pe întreaga perioadă de desfășurare a procesului penal, inclusiv în perioada arestării preventive, respectiv cheltuielile efectuate cu avocații, cheltuieli de deplasare personale și ale martorilor, 1500 Euro - cheltuieli de deplasare a membrilor familiei la penitenciar și contravaloarea coletelor aduse de ... reclamantului și 1000 Euro -

cheltuielile medicale efectuate pentru tratarea afecțiunilor suferite. De asemenea, reclamantul a arătat că solicită obligarea pârâtului la plata sumei de 470.000 Euro, în echivalent în lei la data plății, reprezentând daune morale.

În dovedirea cererii, reclamantul a solicitat încuviințarea probelor cu înscrisuri și doi martori, probe apreciate de instanță ca fiind utile, pertinente și concludente și încuviințate prin încheierea de la termenul din 31.03.2009.

În cadrul probei cu înscrisuri, s-au depus la dosar, în copie: pașaportul și cartea de rezidență a reclamantului, certificate de grefă, acte medicale, articole din presă.

La termenul de judecată din data de 06.10.2009, au fost audiați martorii și ..., declarațiile acestora fiind consemnate și atașate la dosar (...).

S-a atașat dosarul nr. 6356/2003 al Tribunalului București Secția I Penală, în care s-a pronunțat sentința penală nr. 575/28.04.2005, dosar la care se află atașate dosarele penale din apel și recurs, precum și dosarele având ca obiect menținerea, respectiv revocarea măsurii arestării preventive.

Prin încheierea de ședință de la termenul din 31.03.2009, tribunalul a calificat excepția inadmisibilității, invocată de pârât, ca fiind o apărare pe fondul cauzei.

La termenul de judecată din data de 23.02.2010, reclamantul a renunțat la judecarea capătului de cerere privind obligarea pârâtului la plata sumei de 1.000 Euro, reprezentând cheltuieli medicale.

Analizând materialul probator administrat, tribunalul reține următoarele:

Prin ordonanța nr. 300/P/2003 din data de 07.11.2003, s-a luat măsura reținerii reclamantului pentru 24 de ore, iar prin încheierea nr. 5598/08.11.2003 s-a admis propunerea de arestare preventivă a reclamantului pentru 29 de zile, începând cu data de 08.11.2003, astfel cum rezultă din înscrisurile aflate la fila 268 din dosarul nr. 6356/2003 al Tribunalului București Secția I Penală.

Reclamantul V.A. a fost arestat preventiv în perioada 07.11.2003-06.04.2004, prin decizia penală nr. 570/06.04.2004 fiind admis recursul formulat de acesta și dispunându-se revocarea măsurii arestării preventive.

Prin sentința penală nr. 575/28.04.2005 a Tribunalului București Secția I Penală, pronunțată în dosarul nr. 6356/2003, reclamantul a fost achitat în baza dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. d C.pr.pen, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 9 din Legea nr. 143/2002, prin decizia penală nr. 954/07.12.2005 a Curții de Apel București Secția I Penală acesta a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii menționate, reclamantul fiind achitat definitiv prin decizia penală nr. 5826/12.10.2006, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1506/1/2006.

Potrivit dispozițiilor art. 504 alin. 2 C.pr.pen., are dreptul la repararea pagubei și persoana care, în cursul procesului penal, a fost privată de libertate ori căreia i s-a restrâns libertatea în mod nelegal, iar conform art. 504 alin. 3 C.pr.pen, privarea sau restrângerea de libertate în mod nelegal trebuie stabilită, după caz, prin ordonanță a procurorului de revocare a măsurii privative sau

restrictive de libertate, prin ordonanță a procurorului de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale pentru cauza prevăzută în art. 10 alin. (1) lit. j) ori prin hotărâre a instanței de revocare a măsurii privative sau restrictive de libertate, prin hotărâre definitivă de achitare sau prin hotărâre definitivă de încetare a procesului penal, pentru cauza prevăzută în art. 10 alin. (1) lit. j).

În cazul de față, tribunalul constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de textul legal menționat, reclamantul fiind privat de libertate pentru o perioadă de 5 luni, măsură revocată definitiv, iar ulterior acesta fiind achitat prin hotărâre definitivă.

Prin urmare, sunt neîntemeiate susținerile pârâtului în sensul inadmisibilității acțiunii, prezenta cerere de chemare în judecată îndeplinind condițiile prevăzute de art. 504 alin. 2 și 3 C.pr.pen. pentru repararea prejudiciului suferit de reclamant, prin privarea sa de libertate în mod nelegal, chiar dacă reclamantul nu a indicat în mod expres dispozițiile art. 504 alin. 2 C.pr.pen. ca temei de drept al cererii, menționând în mod generic prevederile art. 504 și urm. C.pr.pen.

Reținând caracterul nelegal al privării de libertate a reclamantului, tribunalul constată că acesta a suferit un prejudiciu moral, concretizat în suferințele psihice inerente restrângerii libertății acestuia pe o perioadă de 5 luni, ceea ce a avut repercusiuni asupra familiei și vieții sociale a reclamantului, astfel cum au confirmat martorii audiați în cauză (filele ...).

Astfel, martorul ... a menționat că reclamantul a fost acuzat de trafic de droguri și în acea perioadă nu mai discuta nimeni cu el, iar prietenii s-au îndepărtat. A mai arătat martorul că situația familială a reclamantului a fost grea, acestuia fiind demoralizată, în condițiile în care, înainte de arestare, reclamantul și ... constituiau o familie normală, iar reclamantul avea o reputație bună în societate, făcând parte din comunitatea și având relații inclusiv la ambasadă. Același martor a învederat că procesul penal a afectat starea fizică și psihică a reclamantului, care a slăbit și nu a mai vorbit cu nimeni.

Martorul a subliniat faptul că după perioada de arest reclamantul a fost o altă persoană, acestuia fiindu-i foarte greu să se reintegreze în societate și, de asemenea, a avut probleme de sănătate. A mai arătat martorul că viața familială a reclamantului a fost afectată, iar după ce a fost eliberat, reclamantul a fost afectat fizic, emoțional și financiar, îi era frică să mai vorbească cu oamenii, se ferea de toată lumea, avea gânduri negre, chiar referitoare la sinucidere.

Se reține totodată faptul că, potrivit declarațiilor celor doi martori, care au fost de față la arestarea reclamantului, aceasta a avut loc în barul în care se aflau prieteni și clienți ai acestuia, într-o sâmbătă seară, la o oră de vârf, când barul era plin, fiind o veritabilă desfășurare de forțe, cu mitraliere și mascați, inclusiv cu percheziție, ceea ce, incontestabil, a produs un prejudiciu moral reclamantului, prin afectarea imaginii sale în societate.

Prin urmare, se constată că se impune repararea prejudiciului moral suferit de reclamant, prin acordarea unei compensații bănești, în măsură să atenueze suferințele psihice ale acestuia determinate de lipsirea sa de libertate, tribunalul urmând a obliga pârâtul la plata sumei de 10.000 Euro, în echivalent în lei la data plății, cu titlu de daune morale.

În ceea ce privește solicitarea reclamantului de acordare a daunelor materiale, astfel cum acestea au fost defalcate prin cererea precizatoare depusă la filele din dosar, instanța reține că, referitor la lipsa veniturilor reclamantului pe perioada arestării, urmează a fi avută în vedere remunerația lunară a reclamantului în cuantum de 12.000.000 ROL, astfel cum rezultă din adeverința din data de (fila .. din dosarul nr. 996/2004 al Curții de Apel București Secția I Penală). Potrivit acestei adeverințe, reclamantul era angajat la acel moment la SC C. SRL, cu sediul în ..., societate înființată în anul ..., reclamantul făcând parte din firma respectivă din Adeverința menționată atestă totodată faptul că reclamantul era la acea dată angajat în funcția de ... al societății, având o retribuție lunară de 12.000.000 ROL, iar în urma incidentului, acestuia nu i s-a desfăcut contractul de muncă.

Prin urmare, tribunalul va obliga pârâtul la plata sumei de 1.500 Euro în echivalent în lei la data plății, reprezentând veniturile lunare de care a fost lipsit reclamantul în perioada de 5 luni în care s-a aflat în arest preventiv (6000 lei).

Cu privire la solicitarea reclamantului de acordare a sumei de 10.000 Euro, reprezentând diminuarea veniturilor sale ulterior arestării, se constată că nu s-a făcut nicio dovadă în sensul că retribuția lunară a reclamantului ar fi fost micșorată ulterior punerii sale în libertate.

Astfel, nu s-a depus la dosar nici un înscris care să ateste cuantumul veniturilor lunare al reclamantului ulterior datei de 06.04.2004, singurul înscris referitor la salariul acestuia fiind reprezentat de adeverința mai sus menționată, eliberată la data de .. De asemenea, nu s-a făcut dovada afectării numelui comercial și a clientelei societății comerciale la care reclamantul era ..., afirmațiile martorilor (...) neputând fi considerate probe în sensul menționat, în lipsa unor documente care să ateste pierderile financiare ale societății ulterior arestării reclamantului.

De altfel, nici declarațiile martorilor audiați nu sunt elocvente în ceea ce privește situația financiară a societății comerciale. Astfel, martorul ...a arătat: „nu aş putea să spun dacă în ceea ce privește afacerea acestuia încasările au crescut sau nu, acest lucru este relativ, dar bănuiesc că procesul a afectat afacerea ..., o perioadă de timp cafeneaua a fost goală”, iar martorul ... a declarat că după ce reclamantul a fost eliberat, unii clienți nu mai veneau la cafenea.

În consecință, tribunalul constată că este nefondată cererea de acordare a unei compensații bănești pentru diminuarea veniturilor reclamantului ulterior arestării.

În ceea ce privește contravaloarea cheltuielilor efectuate de reclamant în procesul penal, pe tot parcursul desfășurării acestuia, precum și cheltuielile implicate de transportul personal și al martorilor din procesul penal, tribunalul constată că este neîntemeiată cererea reclamantului de obligare a pârâtului la plata sumei de 10.000 Euro, reprezentând contravaloarea acestor cheltuieli.

Astfel, sumele achitate de reclamant în procesul penal puteau fi solicitate de acesta în procesul respectiv, potrivit dispozițiilor art. 193 C.pr.pen., acestea nefiind consecințe ale arestării preventive și neputând fi acordate în prezentul litigiu, care are ca obiect numai prejudiciul cauzat reclamantului prin eroarea judiciară materializată în privarea sa de libertate în mod nelegal.

Pe de altă parte, reclamantul nu a făcut dovada suportării cheltuielilor reprezentând onorarii ale avocaților aleși pentru cererile vizând arestarea sa preventivă, nefiind depuse la dosar chitanțe în acest sens.

Se constată că este neîntemeiată și solicitarea reclamantului de acordare a cheltuielilor suportate de acesta pentru deplasarea membrilor familiei sale la penitenciar, precum și cele reprezentând contravaloarea coletelor primite de reclamant de la ..., având în vedere, pe de o parte, faptul că acestea nu au fost detaliate, fiind exprimate numai generic, iar pe de altă parte, nu s-a făcut dovada suportării efective a acestor cheltuieli.

Conform dispozițiilor art. 246 C.pr.civ., având în vedere manifestarea de voință a reclamantului de la termenul de judecată din 23.02.2010, în sensul renunțării la judecarea capătului de cerere privind obligarea pârâtului la plata contravalorii cheltuielilor medicale în cuantum de 1.000 Euro, tribunalul va lua act de renunțarea reclamantului la judecarea acestui capăt de cerere.

Se va lua act totodată că reclamantul nu solicită cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte cererea, astfel cum a fost precizată, formulată de reclamantul V.A., cu domiciliul în ... și cu domiciliul ales la SCA F... P... și G... cu sediul ..., în contradictoriu cu pârâtul S.R. PRIN M.F.P., cu sediul în

Obligă pârâtul la plata către reclamant a sumei de 1.500 Euro, în echivalent în lei la data plății, cu titlu de daune materiale.

Obligă pârâtul la plata către reclamant a sumei de 10.000 Euro, în echivalent în lei la data plății, cu titlu de daune morale.

Ia act de renunțarea reclamantului la judecarea capătului de cerere privind obligarea pârâtului la plata sumei de 1.000 Euro, în echivalent în lei la data plății, reprezentând cheltuieli medicale.

Ia act că reclamantul nu solicită cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, azi, 16.03.2010.

PREȘEDINTE
R.Niculae

GREFIER
C.Păuneală